

blice, cum noi, fiind de bună credință, trebuie să înțelegem însă — lum'ă, cum mai ziceau aceiași bețrani Români.

Au lua parte la administrația de stat — eată ce interzice canonul apostolesc 81 episcopului, și, în formularea Pidalionului român, și presviterului. Numai așa are sens și sfârșitul canonului, care zice în textul latinesc: *Nemo enim potest duobus dominis servire juxta domini admonitionem*, ori cum zice Pidalionul, «câci nimenea nu poate a slugi la doi domni», adevărat în același timp și statului și bisericii.

Și era natural ca un canon ca cel al 6-lea apostolesc să dispună așa ceva. El este, admite Hefele, unul dintre canoanele cele mai vechi, care cuprind porunciri ce probabil au fost date chiar de apostoli ori apoi de elevii lor. El a fost produs într-un timp în care creștinismul se afla în cel mai riguros conflict cu păgânismul, acum în disolvare. Statul era încă păgân și dacă un creștin primia dela statul păgân vre-o slujbă (ca de pildă de *flamen*, *duumvir* etc.) cu slujba puteau să fie împreunate datorințe ori acțiuni de cult păgân, pe care creștinul slujbaş ar fi trebuit să le execute și executându-le să revină la idolatria condamnată de credința sa. Câteva exemple: canonul 4 al sinodului din Elvira (la anul 305 ori 306) ia dispoziții relative la *flamines*; canonul 56 al aceluiași sinod exclude pe *duumviri* municipiilor romane, care sunt creștini, dela cercetarea bisericii, dar numai pe timpul funcționării lor; Tertullian găsea că și *ludimagistri* și *profesores litterarum* chiar erau ocupațiuni incompatibile cu viciu creștinului.

În atmosfera acestui spirit de complectă abatere de citra statul păgân, se naște și se formulează canonul 6 și 81 zise apostolești.

Pidalionul român — isvorul I. P. S. Sale Mitropolitului nostru — ne oferă și el în acele canoane care sunt citate la marginea canoanelor 6 și 81 ca stând în legătură cu acestea, texte care întăresc și din partea Pidalionului cele spuse mai sus.

Canonul 7 al sinodului ecumenic IV zice de pildă:

«Cei ce odată în ciros s'au rinduit și monarhi am hotărât ca nici la oaste nici la dirigătorie lumescă să vie».

Ear' tâlcuirea spune:

«Nici ostași să se facă nici lămești dirigătorii se ia asuprași».

Canonul 10 al sinodului ecumenic VII, arătând cum clericii părăsesc parochiile și merg în capitală, unde «năzuesc la boieri, făcând liturgiile în casele de rugăciune ale lor» și hotărând că numai cu voia episcopului și patriarhului se poate face de acestea, continuă (la Veniamin și Scriban):

«Eară căți cu știrea mai înainte zișilor ierei ar face aceasta, nu este lor ertat a primi asuprași purtări de grige politicești și lămești ca unii, ce sînt opriți de a face aceasta de Dzeștile canoane».

Ear' tâlcuirea explică aceste purtări de grije «politicești și lămești» așa:

«Dëndulise voia celor doi, ierei, să nu ia asuprași purtări de grige lămești ci se învețe pe copii, și slugile creștinilor, eară carele cleric a primii epistatie (adică inspecție) de moșii boierești, ale căror epistati se zicea mai mari, poate ca unii ce mai boierește epistatise și mai mult câștigătoare lucrui, ori se înceteze despre aceasta ori neincetând să se caterisească».

Pentru a face și mai evident ce trebuie să înțelegem subtreburi «politicești și lămești», după chiar Pidalionul român, voiu mai cita și canonul 11 din sinodul local I-II, a a cărui tâlcuire anume se provoacă la canonul 6 apostolesc.

«Pe presbiterii sau diaconii cei ce iau asuprași lămești dirigătorii sau purtări de grije sau cele ce se zic curatorii în casele boierilor, dumnezeieștile și sfintele canoane carterisiri li supun. Deci aceasta și noi întărind-o și despre ceialaltă ce în clir se numără rînduim că dacă vre-unu dintre ei ar întrebuița lămești dirigătorii sau ar lua asuprași cele ce se zic curatorii în casele boierilor sau pe la moșii, acesta să se isgonească din clirul seu, că nimenea poate slugi la 2 domni, după nemincinosul glas cel însuși grăit a lui Christos adevăratului Dumnezeului nostru».

Nu se află deci canon, care se vorbiască de politică în sensul pe care

acest cuvînt îl are în v. sacul nostru și prin urmare arhieriei nu au drept să oprească pe presbiterii dela acte politice, pe care le fac basai pe legile statului, care le garantează libertatea de-a face astfel de acte. Cine totuși încearcă a-i opri, comite nu numai un păcat față de drepturile cetățenești, ci comite și un act nejustificabil prin canoane și prin urmare fără putere obligatorie pentru cine are și — vrea să observe canoanele!

G. Bogdan-Duică.

O nouă lumină.

Biserica pusă în slujba politice de maghiarizare — eată tipul ce răsună din toate părțile!

Biserica instrument în contra lucrărilor naționale ale credincioșilor ei — eată bestialul gând ce l-au avut ministrii maghiari și cărora se supun prelați români!

Episcopul Szabó, acest odios prelaț, a dat protopopiatelor următoarea circulație, ce-o primim dela un amic al nostru

2990.

Mult Onorate în Christos Irate!

Înaltul minister de culte și instrucțiune publ. cu data de 18 Aprilie a c. Nr. 384 preside serie următoarele: «Mi-a venit la cunoștință, că agitațiunile naționale românești acum le extind și la pruncii școlari, pentru-că împăresc între ei tipăriți, al căror scop este preamărirea martirilor, cari luptă pentru națiunea română», e ridicarea simbului de unitate a Românilor din patriă și din străinătate.

«Astor fel de idei servește de exemplu epistola multiplicată a presidentului Ligei române Urechia, care e decorată cu icoanele lui Traian, Decebal, cu vulturul român, cu lupoaica ce laptează pe Romul și Remus.»

«Am onoare a ruga pe Excelența Voastră ca să binevoiți a face dispozițiune ca să se impedeze în modul cel mai riguros lățirea astorfel de scrieri contrare statului și exemplarele eventuale deja împărțite să se secuestreze.

«Încât pe directorul, profesorii, învățătorii cutărui institut de învățământ popular (școala elementară, școala superioară de fete sau de comerț, preparandia de învățători și învățătoarese) i-ar pută îngreuna omisiune sau greșală care ar fi întru omisiune lățirea amintitelor scrieri contrare statului, cu onoare rog pe Excelența Voastră ca despre aceasta cu expunere detaliată a lucrului fără aminare să binevoiți a încunoștința».

«Drept-aceea mult onorat Frației Tale și-se concedre a împlini cu toată exactitatea cele expuse aici și la totul să relatezi aici.

Din ședința consistorială ținută în Gherla la 27 Aprilie 1895. Ioan, Episcop.»

Trimițătorul acestui circular ni-a scris și o corespondență, care s'a terminat cu cuvintele:

«Sărmani de voi, greluși mititei! Dar voi n'ați ajuns încă la convingerea, că toată suflarea românească este un singur trup și suflet cu martirii românismului, cari astăzi grele suferințe se îndure s'au dus în temnițele ungarești?»...

MARTIRILOR

din

SEGHEdin și VAȚ...

Eată textul adresei trimise de domnișoarele din Sibiu martirilor:

«Serbând ziua de 7 Maiu, ne amintim cu iubire de Voi, căror înainte cu un an Vă împletisem curuna de stejar.

«Sentimentele, căror am dat expresie atunci, le resimțim și azi în sufletele noastre. Atunci ne fericiam, că facem parte din poporul, care are luptători atât de bravi. Acum, ca fiice credincioase aceluiași neam asuprași, Vă asigurăm, că mai ales știindu-Vă îndurerăți, ne gândim zilnic la Voi și ne rugăm Cerului pentru sănătatea Voastră.

«Departe de noi, zăvorîți între zidurile reci ale temniței, mângâiați-Vă cu gândul, că ați legat numele Vostru de ziua, care pururea mare și sârbătoare se rămăna înaintea tuturor Românilor.

«Vă salutăm cu fiescă și frățească iubire!

Sibiu, 7 Maiu n. 1895.

Ni-se împărtășește deasemenea și din Blăjel copia unei adrese trimisă de eco-

nomul George Văsiu. Adresa se sfârșește astfel:

«Dumnezeu se Vă întărească sufletul și trupul, ca să puteți suporta greutățile temniței, să scăpați sănătoși, spre bucuria familiilor Voastre și a întreg neamului românesc».

Am primit în același timp dela economul G. Bendea copia adresei ce au trimis țeranii din Galșa (ctul Arad), apoi copia adresei ce au trimis Români din cercul Ilanței-mari; aceleia trimisă de domni V. I. Russu, Gr. Șintea, An. Russu, învățători, în numele Românilor din Tothaza și Frata, — apoi domni A. Molnariu, M. Dascăl și V. Tatar, în numele Românilor din Ceta-tea-de-Baltă, — I. Pop, Ef. Rațiu, Iacob Munteanu și alți proprietari mulți, în numele Românilor din Teiuș și copia de pe adresa trimisă de G. Creangă și alți studenți universitari din București.

Amănunte asupra crizei.

Din parlamentul maghiar.

(Ședința dela 6 Maiu).

Poate nici-odată nu s'a așteptat cu atăta interes o ședință a parlamentului ca și aceasta, în care Bánffy avea să refereze despre «satisfația» căpătată în Viena.

Ședința s'a deschis abia la orele 11³/₄, când președintele Szilágyi anunță, că ministrul-president vrea să răspundă la interpelația deputatului Apponyi.

Ministrul-president Bánffy: Răspunsul meu la interpelația deputatului Apponyi, natural, trebuie să se mărginească numai la studiul actual al dezvoltării afacerilor.

După-ce în călătoria nunțiului papal, s'a manifestat aparențele unor simptome, care m'au îndreptățit să cred, că nunțul papal, ca persoană diplomatică a trecut peste cercul seu de ingerență, eu imediat am cerut relativ la această afaceri părerea ministrului comur de externe, care a și răspuns îndată. Crei, că cu nimic nu voiu pute contribui la clarificarea afacerii în măsură mai mare, decât citind notele schimbate între mine și ministrul de externe, având permisiunea celui mai competent loc, ca să fac acest lucru excepțional. (Să auzim!)

Nota pe care am trimis-o eu ministrului de externe zice:

«Cănoafia nunțiului papal prin Ungaria va da ansă la interpelații parlamentare. În acest caz ar fi oportun un răspuns momentan. După-ce însă răspunsul aș vrea să-l dau în consonanță cu părerea Excelenței Voastre, aș fi foarte mulțumitor, dacă ați binevoi să-mi comunicați înțeleptele d-voastre păreri referitoare la incidental din chestiune. Răspunsul, după neînsemnata mea părere, ar trebui să cuprindă două puncte de vedere: pe deoparte să fie exprimată considerarea ce trebuie să o avem față cu Sfântul Scaun; de altă parte apărarea punctului de vedere ce trebuie să urmăim față cu ingerențele străine și în sensul căruia nu putem suferi nici un drept de amestec în afacerile noastre interne din partea a nici unei puteri străine, și deci nici din partea Sfântului Scaun, se înțelege excepționând chestiile de credințe interne ale bisericii catolice».

Relativ la nota aceasta s'au schimbat mai multe depeși, care toate nu aveau altă însemnătate decât să urzeze răspunsul ministrului de externe. A urmat apoi nota ministrului de externe cu data de 25 Aprilie n.

Cetește apoi nota ministrului de externe din care extragem următoarele:

«Într-o afacere atât de penibilă ca aceea, răspunsul la o interpelație trebuie să se acomodeze după întrebările ce se fac în așași interpelație. Deci nu pot fi în situație de a mă declara mai cu temei relativ la răspunsul, ce are să fie dat la o eventuală interpelare înainte de a fi formulate întrebările dintr'nsa.

«Că nunțiului papal nu-i compete mai mult decât unui plenipotențiar al unei puteri străine, și că totice trece peste această competență este necorect și injust, — în teorie se afirmă! În viață însă nu se poate valida această teorie, deare-ce nunțul papal, ca plenipotențiarul caului bisericii catolice (și nu al unui stat lumesc) în statele catolice va ocupa totdeauna o poziție deosebită de ceialaltă plenipotențiară ai statelor străine. Baza acestei deosebiri formează supremația recunoscută (deși numai în cele sufletești) asupra bisericii catolice, ce exerciază Papa din Roma. În urma acestora abia se poate închipui ceva mai aveloios decât să stabilești hotarul, până unde i-se iartă bisericii catolice să-și apere drepturile și unde se gată acest hotar.

«O dovadă a împiegurării: cât de mare este poziția xtraordinară a nunțiului papal într'un stat catolic, — este chiar și splendida

primire ce i-s'a făcut în Ungaria nunțiului Agliardi, nu numai din partea episcopilor și clerului catolic, ci și din partea tuturor straturilor poporațiunii catolice din Ungaria. Cu un plenipotențiar al unui stat străin, când, și unde s'ar pute întâmpla asemenea lucru? Ceea ce privește amestecul în afacerile interne, (care nu se referesc la credință) Excelența Voastră mai curând puteți să ajungeți la poziția ca să aveți informații basate, câștigate la fața locului, și mai curând puteți judeca asupra lor decât eu, care nu pot pretinde, să am o orinetare asupra relațiilor speciale din Ungaria.

«Mi-se pare însă, că nunțul a săvârșit un lucru fără tact și demn de reproș prin aceea, că nu s'a îndestulit cu atăta ca să facă vizită arhierilor, care l-au invitat, ci — în opoziție cu antecesorii sei, care la asemenea ocașuni s'au reținut demonstrative de a păși pe planul prim — a ținut vorbiri publice, care considerând vederile sfântului scaun, s'au părut ostile politice guvernului liberal. Poate că ansă la aceasta a dat și primirea ostentativ de caldă, cu care a fost întâmpinat nunțul din partea clerului și partidului catolic. La tot cazul era dator să-și amine călătoria sa inoportună, ori să-și câștige garanță relativ la aceea, că petrecerea sa în Ungaria nu va cauza animosități politice și nici nu va fi exploatată pentru scopuri de partid».

Nota ministrului de externe (se termină cu asigurarea, că este aplicat și gata de a face demersuri la Scaunul Sfânt.

Ministrul-president Bánffy: «Cred, Onorată Casă, că aceste două note sînt destule pentru-ca să se vadă, că în afacerea relativ la călătoria nunțiului Agliardi și la activitatea sa în Ungaria a fost deplină conțelegere între mine și ministrul de externe. Ear' cea-ce privește întrebarea, că demersurile oficiale la Roma s'au făcut într'adevăr, numai atătu am să vă spun, că după-ce răspunsul la nota ministrului de externe guvernul magiar l'a trimis încă în 27 Apr. n., la 1 Maiu, când am răspuns la interpelarea deputatului Terényi, am crezut și încă cu drept cuvînt, că vor fi fost făcute deja și demersurile».

Ministrul-president la sfârșit asigură apoi țeara că va ști să apere vaza și autoritatea statului maghiar.

Deputatul contele Apponyi răspunde la cuvintele ministrului-president Bánffy. Critică aspru procedura neghioabă a lui Bánffy și arată șiretlicul răspunsului dat la interpelația lui. Spune că în acest răspuns nu se a manifestă de externe. Bánffy n'a grăit nimic relativ la aceasta, ear' tăcerea lui n'a putut să lămurească absolut cu nimic situația și relațiunile între cele două ministere. Spune că e greșală cât se poate de mare ceea-ce a făcut Bánffy, pentru-că însuși a constatat, că a afirmat ca fapt îndeplinit ceea-ce era numai o presupunere subiectivă a lui.

A vorbit apoi de poziția unui ministrul-president, de demnitatea și responsabilitatea aceluia, apoi de relațiunea opoziției față de guvern. A spus că este imoralitate să spriginești un guvern, care nu-și știe susține prestigiul seu moral.

«Noi, care stăm în parlament — zice Apponyi — și avem menirea să controlăm și să judecăm guvernamentul ministrului-president, — avem drept să spunem pe față adevărul real, exprimat — deși în formă necorectă — în notița din «Politische Correspondenz», că: procedura aceasta a ministrului-president Bánffy, este o drastică dovadă a neghioabiei sale în afacerile diplomatice-internaționale.

«În urma acestora, după-ce nu pot procede astfel ca-si-cum eu aș aproba procedura ministrului-president și m'ași identifica și eu cu părțile sale formale, eu din partea mea nu pot să iau la cunoștință răspunsul ministrului president».

După replica lui Bánffy, majoritatea a luat răspunsul guvernului la cunoștință.

Influente interne și din afară

ale
politice de maghiarizare.

(Din cartea d-lui Eugen Brots.)

(Urmare și fine).

Se știe de departe dincolo de frontierele României, că Regele Carol a fost spriginit în năzuințele sale spre aceste ținte ale politice externe îndeosebi prin doi din consilierii Sei de coroană: prin Ioan Brătianu și Dimitrie Sturdza.

Acestor însemnați bărbați de stat e a se mulțumi, că alipirea României către puterile centrale ale Europei-vestice, a găsit în țeară răsărit tot mai mult crescînd. Ei steteau lângă Regele lor ca purtătorii acestei politice în popor. Prin urmare nu poate fi suspectat Sturdza, care a succedat lui Brătianu și în conducerea partidului liberal-național, că n'ar fi un sincer amic și promovător al năzuințelor de pace ale alianței triple.

Anunț de exarândare.

Cassa de economii „Furnica”, societate pe acțiuni, exarândează cu 1 Iulie 1895

APOTECA

cu firma „Hygaea”,

proprietatea sa cu drept real din orașul Făgăraș, pe durata de 5 ani, sub următoarele condițiuni:

Oferentul e dator a documenta: că este magistrul de farmacie și are dreptul de a administra singur o apotecă publică în patria noastră.

Refectanții au a așterne cel mult până inclusive 5 Iunie 1895 la subsemnata direcțiune ofertul lor provăzută cu vadiul de 10% dela suma oferită minimală de fl. 2000 v. a. (două mii fl.) ca arândă anuală.

Arândatorul este dator la luarea în primire a apotecei a depune o cauțiune de 2500 fl. v. a. (două mii cinci sute fl. v. a., în număr sau hârtii de valoare.

Apoteca respectivă este situată în piața orașului provăzută cu toate întocmirile și localitățile corăspunzătoare, având un reverământ anual (Umsatz) de 10.000 fl.

Orașul Făgăraș ca reședință a comitatului este emporiul principal, are 6000 locuitori, mai multe școli confesionale, școală de stat și comerciale, garnisoană militară și honvezi, direcțiune de bunuri erariale, 6 medici practici, civili și 2 militari, trei țiguri de țeară și țigurile de săptămână bine cercetate, stațiune de cale ferată, judecatorie cercuală și cărți funduare. Arândatorul poate ave în aceeași casă în care e așezată apoteca și locuința privată mai mare sau mai mică pe lângă chirie separată.

„FURNICA”,

Cassă de economii, societate pe acțiuni în Făgăraș.

[1671] 1—1

PICĂTURI DE STOMAC MARIA-ZELL.

de un efect excelent la morburile de stomac, un medicament indispensabil de casă și popular demult cunoscut la

lipsă de apetit, slăbirea stomacului, răsuflare a miros greu, blesare, rigăeală acra, colică, arsuri în gât, producere peste măsură de flegmă, galbinare, greață și vomare, cărei de stomac, scaun tare și centificațiune.

Și la dureri de cap, încărcarea peste măsură a stomacului cu mâncări și beuturi, la limbrici, morburile de ficat și hămorrhoidale un remediu vindecător probat.

La morburile numite, picăturile de stomac Maria-Zell s'au dovedit de mulți ani ca cele mai bune, ceea ce confirmă sute de atestate. Prețul unei sticle dimpreună cu îndrumarea cum să se folosească 40 cr., sticlă dublă 70 cr. Expediție centrală prin apotecarul Carol Brady, Kremsier (Moravia). Cumpărătorii sunt rugați a fi cu precauțiune la marcă și subscriere. Să se considere ca veritabile numai astfel de picături, pe al căror emballage e lipită o fașie verde cu cuvintele: „Garantiez veritabilitatea”.

Această fașie e provăzută și cu iscălitura mea. [2875] 21—28

Picăturile de stomac Maria-Zell veritabile se află în Sibiu: Farmacia K. Müller, farmacia Aug. Teutsch; Făgăraș: farmacia Pildner; Sighișoara: farmacia F. Folbert, farmacia I. H. Weber; Mercurea: farmacia Alb. Zink; Cohalm: farm. erez. S. Nagelschmidt; Sebeșul-săsesc: farm. I. C. Reinhardt.

Institutul Tipografic în Sibiu

Strada Măcelarilor Nr. 21.

Biblioteca populară a „TRIBUNEI”.

1. **Pădureanca.** Novela de Ioan Slavici, 12 coale tip., broș., elegant. Un exemplar cu prețul redus dela 40 cr. sau 1 leu la 30 cr. sau 60 bani.
2. **Fata Stolerului** de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
3. **Ce n'a fost și nu va fi.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
4. **Pipăruș Pătru.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
5. **Păcală și tândală.** Anecdota de Silvestru Moldovan. Prețul unui exemplar 3 cr. sau 6 bani.
6. **Jucării și jocuri de copii.** De P. Ispirescu, culegător-tipograf. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
7. **Teiu legănat.** Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
8. **Colăcăritul.** Obiceiurile țeranilor români la nuntă, de Benedict Viciu. Un exemplar 16 cr. sau 32 bani.
9. **Fieca a nouă mame.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 14 cr. sau 28 bani.
10. **Povestea lui Ignat.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 3 cr. sau 6 bani.
11. **Sfântul Nicolae.** De Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
12. **Îndărășnicul.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
13. **Blăstăm de mamă.** Legendă populară din giurul Năsăudului. De George Coșbuc. Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
14. **Bunica** de Bojena Němcová, tradusă din limba boemă de Prof. Dr. Urban Iarník. Un exemplar cu prețul redus dela 1 fl. sau 3 lei la 60 cr. sau 2 lei 20 bani.
15. **Vlad și Catrina.** Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
16. **Din bătrâni.** Ghicitori, întrebări și răspunsuri, frământări de limbă, adunate de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
17. **Pe pământul Turcului** de George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
18. **Căldărușa cu trei picioare.** Poveste franțuzească de Eleonora Tănăsescu, după A. Genevray. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
19. **Cenușotca.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
20. **Un pețitor îndărășnic.** Novela de Björnstjerne Björnson. (1856). Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
21. **Prietenul meu Văntură-Teară.** Din novelele californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
22. **Scăpărătoarea.** Din povestile lui Andersen. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
23. **Fata Craiului din cetini.** De George Coșbuc. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
24. **Strigoaica.** Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
25. **Draga mamei.** Baladă de George Coșbuc. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
26. **Taina unei vieți.** De Björnstjerne Björnson. (1869). Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
27. **Vecinii.** Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 30 cr. sau 60 bani.
28. **Păcală în satul lui.** Poveste de Ioan Slavici. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
29. **Sgârșitul.** Comedie de Molière. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
30. **Lumea proștilor.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
31. **Nuscul-împărat.** Poveste din popor de „Mărgineanul”. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
32. **Dina-împărăteasă și poezia ei aleasă.** Poveste din popor de „Mărgineanul”. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
33. **Fulger.** Poveste în versuri de George Coșbuc. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
34. **Spice de aur.** Culese de dascălul Ioan P. Lazar. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
35. **Un idil în Roșeni.** Novela de Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
36. **Baba iadului.** Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
37. **Prințesa fermecată.** Poveste în versuri de P. Dulfu. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
38. **Dina mărgărelelor.** Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 15 cr. sau 30 bani.
39. **Doi copii.** Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
40. **O partidă în patru.** De Andrei Ghislanzoni. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
41. **Fosacul bun de inimă.** Comedie în acte de Carlo Goldoni. Tradusă de Domnișoarele Al. și Luc. I. Romanescu. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
42. **Groitorul și cei trei feciori.** Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 15 cr. sau 30 bani.
43. **Mica Fadetă.** De George Sima. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
44. **Rusalin pécuarul.** Poveste de Nicolae Trimbișoniu. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
45. **Roma invinsă.** Tragedie în 5 acte de Alexandru Parodi. Tradusă de L. Caragiale. Un exemplar 24 cr. sau 48 bani.
46. **Clara Milici.** Novela de I. T. Mera. Traducere din limba rusă de F. Hodoș. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.

O sută de ani. De Ioan Slavici. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.

Celor-ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librarilor și prestatorilor, se dă rabatul cuvenit

Diplomă de onoare.

Institut Tipografic T. L. Albini, Sibiu.

Diplomă de onoare.

Se recomandă a executa următoarele:

OPURI și BROȘURI

Placate

BILETE DE LOGODNĂ și DE CUNUNIE

Carte și epistole

Circulare și preț-curenturi

Note

Mare deposit

de cuverte, cerneală, recuise de scris, ceară de pecetluit etc.

Comande din afară se efectuesc repede.

Bilete de vizită după plac și cerere

Mare deposit

de hârtie de scris și concept, precum și hârtie fină de epistole cu plicuri în casete.

Biblioteca populară a „Tribunei”

Dictionar

român-german și german-român.

EDITURA „TRIBUNEI” ȘI A „FOII POPORULUI”

Diferite cărți științifice și literare Elegant legate sau broșurate.

Prețuri foarte moderate.

Strada Măcelarilor 21.

Librărie românească în Sibiu

Strada Măcelarilor 21.